

gange blev indkaldt ved den Alarmeringsøvelse, der nu har fundet Sted, at altsaa Folk højt oppe i Fyrrerne maatte ind og være Soldat. Hvis en Mand lever 20 Aar efter at have aftjent sin Værnepligt, kan han nu — i Stedet for tidligere 3 Gange — indkaldes hele 9 Gange til Tjeneste. Det er saa stor en Forøgelse af de militære Byrder, at det er givet, Folk vilde protestere derimod.

Jeg skal nu ikke omtale de 6 Dages Øvelser, som her inde er blevet kaldt Værtshusholdermanøvrerne; jeg skal ikke trætte det ærede Ting med Gentagelser, men derimod gøre et Par Bemærkninger angaaende Alarmeringsøvelsen. Det skal erindres, at det er Højre og Venstre, der har gennemført Bestemmelsen om dennes Afholdelse, og naar det nu ved Skæbnens Tilskikkelse er blevet en radikal Forsvarsminister, som kom til at føre denne Sag ud i Livet, er dette kun en Følge af tidligere Begivenheder. Den ærede radikale Forsvarsminister var tvunget til at fortsætte, hvor hans Forgænger var holdt op, hvis han ikke skulde bringe Grundlovssagen i Fare. Hvis den ærede Forsvarsminister havde søgt at rokke ved denne Bestemmelse, tror jeg, det i alt Fald fra Højres Side vilde være blevet hilst med Glæde, idet man saa havde faaet et godt Paaskud til, ligesom i 1910, at rejse en Kamp mod de forenede Radikale og Socialdemokrater paa Forsvarssagen. Derfor er det givet, at den ærede Forsvarsminister ikke havde nogen anden Vej at gaa. Jeg tror ogsaa at turde sige, at den ærede Forsvarsminister søgte at løse Opgaven paa den mest lempelige Maade, idet det jo var Offentligheden bekendt, paa hvilken Dag — ja næsten hvilken Time — Klokkerne vilde lyde; det betød sikkert noget for en hel Del Forretningsfolk, at de i Forvejen var paa det rene med, at den og den Dag kom Alarmeringen, idet de da kunde træffe deres Dispositioner i Forvejen. Hvad selve Øvelsen angaar, tror jeg nok, at alle nu er paa det rene med, at den var fuldstændig unyttig, og at den Bestemmelse, der blev gennemført i Loven, kun betyder en Byrde og militært set i Virkeligheden ikke det allermindeste. Sagen er den, at man ved denne Øvelse egentlig kun fik oplyst, hvor mange Folk der hørte til et Regiment — men det vidste man i Forvejen. Man fik maaske desuden konstateret et Par Flytninger, men at ofre 400,000 Kr. af Statskassen og desuden paalægge Befolkningen andre store

Byrder for at faa disse Flytninger konstateret turde dog være for dyrekøbt. Ja, man fik ogsaa oplyst, at Folk efter 20 Aars Forløb gennemgaaende bliver en hel Del sværere, saa at Militærtøjet ikke passer dem længere, og man fik konstateret, at Tonen i Hæren ikke er saa god, som den burde være, idet adskillige højerestaaende Officerer tillod sig at behandle det indkaldte Mandskab, som om det kunde være Rekrutter; man fik endvidere paa ny slaaet fast, at et Kompagni Soldater kan indkvarteres i en daarlig Ladebygning; men hvad man aldrig har faaet oplyst og heller ikke denne Gang fik klaret, er, hvor mange Folk der vender tilbage fra en saadan Øvelse med en Sygdom, de har paa draget sig under Øvelsen. Endelig blev det slaaet fast, at Soldater og Spiritus er to Ting, der følges ad. Der blev jo drukket meget stærkt ved denne Øvelse — det er, som om en Del Folk har den Opfattelse, at naar de er kommet i Trøjen, skal der Spiritus til. Hertil bidrog ogsaa, at Øvelsen varede i to Dage, og at Befalingsmændene som Følge deraf slet ikke vidste, hvad de skulde give Folkene at bestille, men kun trak omkring med dem. For dog at faa lidt at bestille begyndte man at indøve nogle nye Geværgreb. En stor Del af Soldaternes Tjenestetid gaar jo med til unyttig Paradetjeneste, og det var ogsaa det eneste, man udrettede her. Man begyndte at indøve lidt ny Eksercits med disse 40-aarige Mennesker. En tidligere Forsvarsminister er blevet bekendt ved at tale om de to Temp, og det synes at have smittet adskillige Officerer, saa at de ogsaa maatte have flere Temp indført i Hæren. Naar man i gamle Dage skulde tage „Gevær i Hvil“, skete det i tre Temp. Nu udføres Grebet i fire Temp, og man benyttede saa en Del af de to Dage til nogle mislykkede Forsøg paa at faa disse 40-aarige Mennesker til at tage Geværet i Hvil i fire Temp. Jeg synes, det er en vel kostbar Fornøjelse at ofre 400,000 Kr. dertil.

Naar jeg har fremdraget dette, er det, fordi det er min absolutte Overbevisning, at der ikke er et eneste Menneske, der er i Stand til at paavise, at denne Øvelse har haft nogen som helst Betydning for vort Forsvar. Jeg tror, at de Medlemmer af Højre og af Venstre, der for 4 Aar siden vedtog denne Bestemmelse, gjorde det, fordi de troede, at den vilde have nogen Betydning. Jeg haaber imidlertid, at de, naar det nu har vist sig, at den har været fuld-